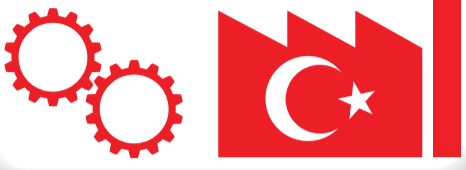

TÜRKİYE'DE
ÜRETMEK
İSTİYORUZ

#Türkiye'de üretmek istiyoruz

TÜRKİYE TEKSTİL SANAYİ İŞVERENLERİ SENDİKASI'NIN
KATKILARIYLA HAZIRLANMIŞTIR.Neden Türkiye'de
ÜRETMELİYİZ?

Sürdürülebilir büyüme ve kalkınma için Türkiye'de üretmeliyiz. Bunun da tek koşulu rekabetçi bir Türkiye yaratmak için üretim faktörleri üzerindeki yüklerin yeniden yapılandırılması.

TÜRKİYE Tekstil Sanayii İşverenleri Sendikası Yönetim Kurulu Üyesi Kenan Koç, Türkiye'de elini taşın altına koyan sanayiciler olarak rekabet gücünün artırılması için bir dizi ekonomik önlemin alınmasının gerektiğine dikkat çekiyor. Koç, Türkiye'nin rekabette öne geçmesi için yapması gerekenler konusundaki görüşlerini şöyle özetledi:

Ülkelerin rekabet edebilmesi, tek bir unsura indirgenemeyecek kadar kompleks hale geldi. Bugün dünyadaki rekabet etkenlerinin geldiği nokta ekonominin ana aktörü olan işletmelerin varlığı ile birlikte altyapı, makroekonomik çevre, sağlık ve temel eğitim, yüksek eğitim ve öğretim, mal ve emek piyasası etkinliği, finansal piyasa gelişimi, teknolojik hazırlık, piyasa büyüklüğü, iş gelişmişliği ve yenilikçilik gibi birçok farklı unsurun birleşimidir. Bu yeni ekonomik düzende bizim işimiz gelecek tahmini veya geçmişin muhasebesini yapmak değil: Bugünü kazanmaktır. Çünkü her gün sadece bugündür.

Sayın Başbakanımız Ahmet Davutoğlu ve Başbakan Yardımcımız Ali Babacan, üretim dönemine geçme arzularını dışa vurdular. Bize düşen doğru konuşup, başarılı olacak politikaları onlara üretici tarafından görülen şekliyle bildiğimiz kadarı ile aktarmak.

Bu yeni yazı dizisi ile ulaşmak istediğimiz hedefi Türkiye'deki üreticilerimiz (tarım / sanayi / hizmet / bilim vs.) rakipleri ile global pazarlarda rekabet ederken,

en azından haksız rekabeti azaltacak fikir egzersizlerini tartışmaya açmak ve genel kabul gören yanlışların üstüne gitmek olarak ortaya koyabiliriz.

BAŞARININ SIRRI
GÜÇBİRLİĞİNDE

Hiçbir ülkenin tek bir rakibi, tek bir stratejisi yoktur. Egemen ülkelerin; egemen kalmak için savaş dâhil ekonomi, eğitim, politika geliştirme ve bu politikaları rakiplerine, ortaklarına yani bir ülkeyi yaratan tüm etmenlere kabul ettirme amaçları var. Bir ülkede bütün kurumlar aynı yönde hareket ettiği zaman aşağıda gördüğünüz rekabet edilebilirlik endeksinde o ülkenin yeri değişiyor.

Tabii bazen NATO, AB, Afrika Birliği, Dünya Ticaret Örgütü ve son zamanlardaki Transatlantik Ticaret ve Yatırım Ortaklığı ve Trans Pasifik Ortaklığı ticaret bloklarının kurulması gibi makro değişiklikler de oluyor. AB, sürekli referans olarak kullanacağımız kendini geliştiren (başarılı veya başarısız) bir kurum olarak kalacak.

ÜRETİMİN ÖNEMİ

Biz bu yazı dizisi ile Türkiye'nin tarım alanlarının en ideal ürün karması ile ekilmesini, sanayisinin en doğru yerde kurulup rekabet edebilmesini, enerjide en rekabetçi yapının kurulmasını talep edip kendimize katkıda bulunmaya çalışacağız. ABD, ulaştığı ekonomik ve siyasi güce rağmen tarım üretimini hiçbir zaman bırakmadı ve sanayi üretimini de artırmaya gidiyor. AB'nin ise 2020'de gayri

safi hasılabın yüzde 20'sinin sanayiden gelmesini hedefleyen 20/20 planının çok gerisinde kalmasını anlatacağız. Daron Acemoğlu'nun ülkelerin kalkınması hakkındaki kitabı ve teorileri ile başka tartışmalar daha uzun soluklu ve doğru tartışmalar olsa da günlük gazete haber formatında ve sanayici bakış açımızda biz doğal olarak daha az teorik ve yakın dönemdeki problemler ve çözüm önerilerini sizlerle paylaşacağız.

Biz bugün Türkiye'de üretmek istiyoruz. Ülkemizde üretimin kârlı ve avantajlı olmasını istiyoruz. Bunun için de emeğin, tarımın, enerjinin üstündeki yükler yeniden yapılandırılmalı. Üreticimizi rekabetçi kılabilmek için indirekt vergilerin üzerimizden kaldırılması ile vergi yükünde OECD ortalamasının altına inebiliriz. Böylece şirketler ve şahıslar kâr ederek devlete daha çok kurumlar ve gelir vergisi kazandıracaktır.

Türkiye
düzey 2'den
3'e geçiş
aşamasında

TÜRKİYE gelişmişlik düzeyi açısından yapılan ve 5 kademedeki oluşan sınıflandırmada düzey 2'den düzey 3'e geçiş aşamasında bulunuyor. Bu aşamadaki ülkelerden bazıları Arjantin, Brezilya, Rusya Federasyonu, Malezya, Polonya, Macaristan, Kazakistan ve Meksika.

Düzey 2: Gelişmişliğin artması ile üretkenlik artar ve üreticiler yükselir. Daha sonra ülkeler gelişmişliğin etkinlik-çekişli (efficiency-driven) aşamasına girer. Bu noktada rekabetçilik artan bir biçimde yüksek eğitim ve öğretim, etkin mal piyasaları, iyi işleyen emek piyasaları, gelişmiş finans piyasaları, teknoloji ile geniş iç ve dış piyasa ile ilerletilir.

Düzey 3: En sonunda ülkeler yenilikçilik-çekişli (innovation-driven) aşamaya geçerler. Bu aşamada şirketler en gelişmiş üretim süreçlerini kullanarak yeni ve farklı ürünler üretmek rekabet etmek zorunda.

Rakipler
farklı

GLOBAL pazarda hiçbir ülkenin tek bir rakibi, tek bir stratejisi yoktur. Biz tarımdan sanayiye, hizmetlerden bilime kadar her sektörde rekabetçi olmak istiyoruz. Türkiye'nin ihracat rakamları göz önüne alındığında tekstil ve hazır giyim sektöründe, sonrasında da otomotiv sektöründe rekabetçi olduğumuz bir gerçek. Bu sektörlerden bahsederken demir-çelik ve turizm sektörlerini de unutmamak lazım. Türkiye'nin her sektörde rekabet ettiği ülkeler birbirinden farklı. Örneğin tekstil ve hazır giyim ihracatında birlikte dünyada ilk 5'e girdiğimiz Çin, Bangladeş, Hindistan ve Pakistan dışı dış rekabet ettiğimiz ülkeler olarak karşımıza çıkıyor. Otomotiv sektörünün ihracat sıralamasında lider ülkeler Almanya, Japonya, ABD, Güney Kore ve Kanada olarak karşımıza çıkmakla birlikte Türkiye'nin Polonya, Belçika, Tayland, Slovakya gibi ülkelerle rekabet içerisinde olduğu göze çarpıyor. Burada irdelenmesi gereken nokta, New York taksi ihalesinde KARSAN'ın ihaleyi Nissan'a neden kaptrdğı ya da Volkswagen'ın yeni nesil Crafter üretimi için neden Türkiye yerine Polonya'ya tercih ettirdiğidir.

REKABET ETKENLERİ

- Kurumlar
- Altyapı
- Makroekonomik çevre
- Sağlık ve temel eğitim
- Yüksek eğitim ve öğretim
- Mal piyasası etkinliği
- Emek piyasası etkinliği
- Finansal piyasa gelişimi
- Teknolojik hazırlık
- Piyasa büyüklüğü
- İş gelişmişliği
- Yenilikçilik

ÜLKELERİN REKABETÇİLİK ENDEKSİ*

2010-2011 (Puan 1-7)	2014-2015 (Puan 1-7)
İsviçre 5.63	İsviçre 5.70
İsveç 5.56	Singapur 5.65
Singapur 5.48	ABD 5.54
ABD 5.43	Finlandiya 5.50
Almanya 5.39	Almanya 5.49
Japonya 5.37	Japonya 5.47
Finlandiya 5.37	Hong Kong 5.46
Hollanda 5.33	Hollanda 5.45
Danimarka 5.32	Birleşik Krallık 5.41
Kanada 5.30	İsveç 5.41
Hong Kong 5.30	Norveç 5.35
Birleşik Krallık 5.25	BAE 5.33
Tayvan 5.21	Danimarka 5.29
Norveç 5.14	Tayvan 5.25
Fransa 5.13	Kanada 5.24
Avustralya 5.11	Katar 5.24
Katar 5.10	Yeni Zelanda 5.20
Avusturya 5.09	Belçika 5.18
Belçika 5.07	Lüksemburg 5.17
Lüksemburg 5.05	Malezya 5.16

Kaynak: Dünya Ekonomi Forumu

*İlk 20 ülke

KÜRESEL REKABETÇİLİK ENDEKSİ VE TÜRKİYE

Yıl	Sıralama	Puan (1-7)
2014-2015	45	4.5
2013-2014	44	4.5
2012-2013	43	4.5
2011-2012	59	4.3
2010-2011	61	4.2
2009-2010	61	4.2
2008-2009	63	4.1
2007-2008	53	4.2
2006-2007	58	4.1
2005-2006	71	3.9

Kaynak: Dünya Ekonomi Forumu

Türkiye
Temel Göstergeleri

	2013	2005
Nüfus (Milyon)	76.5	73.2
Gayrisafi Yurtiçi Hasıla (Milyar Dolar)	827.2	362.5
Kişi Başına Düşen Milli Gelir (Dolar)	10.815	7.950
Satın Alma Gücü Paritesine Göre Hesaplanan GSYH'nin Dünya Toplamındaki Payı (%)	1.35	0.93

Kaynak: Dünya Ekonomi Forumu

Güçlü rekabet ile
sürdürülebilir üretim

DÜNYA Ekonomi Forumu tarafından 2005 yılından beri yayınlanan "Küresel Rekabet Edebilirlik Raporu"na göre; rekabet edebilirlik; bir ülkenin üretkenlik seviyesini gösteren kurumların, politikaların ve faktörlerin bir birleşimi olarak tanımlanıyor. Raporla göre, İsviçre, Singapur, ABD, Finlandiya, Almanya, Japonya gibi ülkeler 5.50 ve üzeri puanlarla dünyanın en rekabetçi ülkeleri olarak öne çıkarken, Türkiye bu raporda 4.5 puan ile 45'inci sırada yer alıyor. Raporun ilk açıklandığı 2005-2006 yılı rekabetçilik endeksinde 3.9 puan ile 71'inci sırada yer almıştı. Son yıllarda iş ve yatırım yapma ortamındaki gelişmelerin ışığında Türkiye endekste üst sıralara tırmansa

da halen alınacak çok mesafe var. Üretkenliği ve rekabetçiliği belirleyen birçok faktör söz konusu. Küresel rekabet edebilirlik endeksinde birçok farklı unsurun ağırlıklı ortalaması dikkate alınarak, rekabet edebilirliğin 12 alt endeksi oluşturuluyor.

Bunları, kurumlar, altyapı, makroekonomik çevre, sağlık ve temel eğitim, yüksek eğitim ve öğretim, mal piyasası etkinliği, emek piyasası etkinliği, finansal piyasa gelişimi, teknolojik hazırlık, piyasa büyüklüğü, iş gelişmişliği ve yenilikçilik olarak sıralamak mümkün.

YÖNETİMİN GÜNDEMİ

Tüm bu etkenlere bakıldığında Türkiye'nin hemen hepsinde kendisini daha da

geliştirme ihtiyacı öne çıkıyor. Son dönemde başta Başbakan Yardımcısı Ali Babacan olmak üzere ekonomi yönetimi ve iş dünyası temsilcileri tarafından sürekli olarak gündeme getirilen sanayi üretiminin ekonomi içindeki payının artırılması hedefi işte bu rekabet gücünü artırma çabalarının en önemli parçasını oluşturuyor.

İSVİÇRE'NİN SIRRI

Rekabetçilikte hep en üst sıraları işgal eden İsviçre'nin göze çarpan en güçlü özellikleri inovasyon, işgücü piyasasının etkin yapısı ve özel sektörün sofistikasyonu. Ülkenin araştırma enstitüleri bilim ve iş dünyası arasındaki işbirliğini en iyi şekilde yürütüyor ve dünyanın en iyi araştırma

merkezleri arasında yer alıyor. Bu merkezlerde Ar-Ge çalışmaları için yüksek ödenekler ayrılırken, yapılan araştırmalar pazarlanabilir ürünlere dönüştürülüyor. Ayrıca çıktılar katı mülkiyet hakları ile korunuyor.

GÜÇLÜ KAPASİTE

Bu güçlü yaratıcı kapasitenin yüksek patentleme ile birleşmesi İsviçre'yi bu alanda dünyada 2. sıraya taşıyor. Yüksek üretkenlik, işgücü piyasasında işçi ve işveren arasındaki denge ile olduğu kadar iş dünyası ve hanehalkının proaktif ve son teknolojiye hızlı adapte olma özellikleri ile de destekleniyor. Bunun ötesinde İsviçre'nin kamu kurumları da dünyanın en

etkili ve şeffaf kurumlar sıralamasında 5. sırada. Bunun yanı sıra güçlü bir hukukî alt yapı ile yargının bağımsızlığı sağlanıyor. Ayrıca kamu kesiminin hesap verebilirliği de bu sistemin destekleyici. Rekabet gücü bunların yanı sıra mükemmel bir altyapı (6. sırada) ve bankacılık sektörünün katkısıyla ileri düzeyde gelişmiş finansal piyasalar (11. sırada) ile destekleniyor. Böylece nüfusu ve yüzölçümü bakımından oldukça küçük olan ülkenin, fiziksel büyüklüğünün misli kadar büyüklükte bir ekonomik gücü söz konusu oluyor.

Hülya GÜLER

GENEL KABUL GÖREN
YANLIŞ

Gelişmekte olan
ülkeler, gelişmişlere
göre daha
rekabetçidir

